

וְהָיָה כִּי יָרֵד לַיִל זְוֹעָה.

... וְהָיָה כִּי יָרֵד לַיִל זְוֹעָה לְעוֹלָם,
הִלַכְתָּ אֶת מַעְמִי – וּנְתִיבְךָ לֹא אֲדַע.
נְעוּרֵי נְתִיבָתְמוּ אֵלַיךָ שׁוֹעוּ,
וְלֹא נִגְעָה עֲדִיךָ שְׁוַעְתָּם;
אֲחֲרוּנָה פְּסִיעַתְךָ – הָאֶפֶל בְּלָעָה,
וְאֲשָׁאֵר לְבָדִי עִם נַפְשִׁי הַתְּרַדָּה.
וּבְהִכִיר אֲזוּ לְבִי מַה אוֹבֵד הִנְהוּ,
וְאֵצֶא מִנְּוֵי הַמְּרָשֶׁשׁ
לְהַלִּישׁ אֶת פְּנֵי בְּחִיק לַיִל הַזְּוֹעָה,
וּלְהַסְתִּיר יְגוֹנֵי בְּחִיּוֹן-הַצִּלְלִים.

בְּדַרְכֵים אֶפְלוֹת הַלַּיְלָה תְּעִיתִי,
וְנָצִי הָאוֹרָה בְּלִבִּי צְרָפְתִים
מְזַמְרֵי עֵינֶיךָ הַתְּכוּלוֹת הַמְּהוֹרוֹת,
פְּזֻרְתִים בְּהִיכְלֵי הַתּוֹפֵת,
וְשִׁלְדֵי הָאֵימָה לְחֻצְתֵי תַבְּקָתִי
עַד אִשִּׁי וְחַמֵּי שַׁחְתֵּי

וּבְשׁוּבִי בַּפֶּקֶר אֶל בֵּיתִי הַבוֹדֵד
וְאֲרֹא עַל אֶחָד הַכְּתָלִים אֶת צִלְמֶךָ
וְהִנֵּה בְּכַר פְּנֵה הוֹד זִיוו –
וְאֲדַע: מַעֲתָה לְשִׁמּוֹן נִמְכַרְתִּי
וּלְנַפְשִׁי נִמְמָאָה פְּדוּת אֲוִן.

